

KINH DƯỢC SƯ LƯU LI QUANG THỌ T PHẬT BỒ N NGUYỄN CÔNG ĐỨC

TVHQ 16 Tháng 1 2010 Thích Nguyên Chơn

Hán dịch: Địch Đạo sư, Tam tạng sa-môn Nghĩa Thọ, chùa Phật Quang

Viết dịch: Trì-kheo Thích Nguyên Chơn

Văn-thù-sư-lô! Vô phàm vọng đông xa, cách đây hàng triệu hàng sa côi Phật, có một thế giới tên Thọ Nhữ Lưu Li. Giáo chủ cõi này, Dược Sư Thọ Lưu Li Quang Vô lượng Như Lai, Phật Chánh Đẳng Giác. Văn-thù-sư-lô! Khi Dược Sư Phật dạy tu đọa bát-tát đã phát nguyện nguyện nguyện như sau.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, khi nào cho tất cả chúng sanh đọa ba triệu hai triệu Bồ-đề đọa trượng phu, tám triệu và đọa tùy hình trạng nghiêm, ánh sáng thân chiếu đọa vô lượng vô biên thế giới, giới nguyện thân Ta, không một sai khác.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, thân ta trong suốt như ngọc lưu li, ánh sáng chiếu rọi đọa khắp muôn nơi, rọi khắp hai vùng trời nguyện, làm cho chúng sanh niệm niệm trong núi Thiệu Vi như nếm mật. Học là giúp cho chúng sanh cõi này, đang đi trong đêm, thấy đọa ánh sáng thân của ta, như nếm mật rõ ràng, làm trừ các vi phạm.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, sẽ dùng vô lượng trí tuệ phàm vọng, giúp cho chúng sanh đọa tất cả nguyện nguyện nguyện, không bao giờ hối.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, nếu có chúng sanh tu theo tà đọa, thì giúp quay về chánh đọa Bồ-đề; nếu có chúng nguyện nguyện, học theo các pháp Thanh văn-Duyên giác, Ta cũng đọa vào đọa pháp Đọa thọ.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, nếu có chúng sanh tu tập Phạm hạnh trong pháp của Ta, thì Ta sẽ giúp trừ nạn và giới pháp, giới ba nghiệp, không phạm lỗi lầm, không đọa đọa ác. Dù có phạm, nghe danh hiệu Ta, một lòng nghĩ niệm, thì bày sám hối, thì đọa thanh tịnh, cho đọa chúng đọa Vô lượng Bồ-đề.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, nếu có chúng sanh thiêu hủy các căn, ngũ ngũ xú xí, đọa đui câm ngọng, lác hủi điên cuồng, tất cả nhữc bách, cho vô lượng khổ, nghe danh hiệu Ta, chí tâm xưng niệm, tất cả thân hình toàn vẹn đọa xinh, an vui khỏe mạnh.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, nếu có chúng sanh nghèo cùng khổ nạn, không nguyện nguyện giúp đỡ, không chôn gá nguyện, thân mang bệnh tật, không thấy chữa trị, không có thuốc men, mà nghe tên Ta, một lòng xưng niệm, bệnh tật liền tiêu, nguyện nguyện đoàn tụ, cõi a niệm không thiêu, thân tâm an ổn, cho đọa chúng đọa Vô lượng Bồ-đề.

- Nguyện nguyện như sau: Ta nguyện đọa sau, khi chúng Bồ-đề, nếu có chúng sanh phạm mang thân nạn, cho như nguyện nguyện khổ do thân bệnh ép, nhằm chán muộn lìa, nghe danh hiệu Ta, một lòng xưng niệm, tất cả thế giới niệm niệm chuyển thành thân nam, đọa đọa hình tượng của Bồ-đề trượng phu, cho

đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄.

- Nguȳn l̄n th̄ chín: Ta nguȳn đ̄i sau, khi ch̄ng b̄-đ̄, s̄ giúp chúng sanh ra kh̄i l̄i ma, đ̄a nḡi t̄a kīn tr̄ v̄ chánh kīn, đ̄n đ̄n tu t̄p muôn h̄nh b̄-tát, cho đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄.

- Nguȳn l̄n th̄ m̄i: Ta nguȳn đ̄i sau, khi ch̄ng b̄-đ̄, n̄u có chúng sanh pháp lūt k̄t t̄i, giam vào nḡc t̄i, gông cùm xīng xích, đánh đ̄p kh̄o tra, thân tâm đ̄n đau, nh̄c nh̄c u s̄u mà nghe tên Ta, m̄t lòng x̄ng nīm thì nh̄ oai th̄n, ph̄c đ̄c Nh̄ Lai, līn thoát t̄t c̄, cho đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄.

- Nguȳn th̄ m̄i m̄t: Ta nguȳn đ̄i sau, khi ch̄ng b̄-đ̄, n̄u có chúng sanh vì tìm th̄c ăn ph̄i t̄o nghīp ác, mà nghe tên Ta, m̄t lòng x̄ng nīm, thì tr̄c ta ban th̄c ăn th̄c ūng th̄m ngon tuȳt h̄o, th̄ đ̄ng no đ̄, sau đó līn ban pháp v̄ Đ̄i th̄a, giúp h̄mãi trú trong nīm an l̄c tuȳt dīu vô cùng, cho đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄.

- Nguȳn th̄ m̄i hai: Ta nguȳn đ̄i sau, khi ch̄ng b̄-đ̄, n̄u có chúng sanh, không m̄nh v̄i che, thân b̄ mūi mòng tha h̄ c̄n đ̄t, m̄a gió nóng l̄nh b̄c bách đ̄n đau, mà nghe tên Ta, m̄t lòng x̄ng nīm thì tùy ý thích, áo qūn t̄t đ̄p, v̄t đ̄ng quý giá, hoa th̄m âm nh̄c hīn tīn đ̄y đ̄, không còn kh̄ đau, cho đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄.

V̄n-thù-s̄-l̄i! Đó là m̄i hai līn nguȳn r̄ng l̄n và th̄t cao c̄ c̄a Đ̄c D̄c S̄ Nh̄ Lai phát ra, khi còn tu hành đ̄o h̄nh b̄-tát. Nh̄ng các nguȳn l̄n c̄a Ph̄t D̄c S̄ và c̄nh trang nghiêm c̄i T̄nh L̄u Li thì trong m̄t kīp hōc h̄n m̄t kīp, Ta không th̄ nào gīng nói cho h̄t. B̄i c̄i Ph̄t ȳ hoàn toàn thanh t̄nh, không còn đ̄c nhīm, không có nḡi n̄, không có tīng kh̄ c̄a ba đ̄ng ác; đ̄t do l̄u li trong sūt t̄o thành, còn nh̄ng thành quách, cung dīn mái hiên, c̄a n̄o m̄ng l̄i đ̄u b̄ng b̄y báu, gīng nh̄ c̄nh trí trang nghiêm c̄i C̄c L̄c ph̄ng tây. Hai v̄ b̄-tát th̄ng th̄ c̄i y: Nh̄t Quang Bīn Chīu, Nguȳt Quang Bīn Chīu, chăm lo gī gìn kho báu chánh pháp c̄a Đ̄c D̄c S̄. Vì th̄ các v̄ thīn nam tín n̄ nên nguȳn sanh v̄ th̄ gīi c̄a Nḡi.

V̄n-thù-s̄-l̄i! Có nh̄ng chúng sanh, không bīt thīn ác, tham lam b̄n x̄n, không bīt b̄ thí và nh̄ng qū báo c̄a vīc b̄ thí, ngu si vô trí, không có lòng tin. Sūt đ̄i ch̄ bīt ch̄t ch̄a c̄a c̄i, c̄t gī nh̄c nh̄n, th̄y nḡi đ̄n xin lòng đã không mūn, đ̄u b̄t đ̄c dĩ ph̄i cho chút ít thì l̄i đ̄n, luȳn tīc kh̄n cùng, đ̄t rūt đ̄t gan. L̄i có chúng sanh, tham lam b̄n x̄n, ch̄ lo c̄t ch̄a c̄a c̄i đ̄y nhīu, đ̄i v̄i b̄n thân còn không chi đ̄ng, nói chi đ̄n vīc c̄p cho cha m̄, v̄ con anh em, nh̄ng nḡi giúp vīc và k̄ đ̄n xin. Nh̄ng chúng sanh này, sau khi ch̄t đi, sanh vào nḡ qū hay loài súc sanh. Nh̄ng do ngày tr̄c, khi nh̄ nhân gian h̄ đã t̄ng nghe danh hīu D̄c S̄, nên nay dù sanh trong các đ̄ng ác, v̄n nh̄ l̄i đ̄c danh hīu Nh̄ Lai. Khi v̄a nh̄ l̄i, līn b̄ thân kh̄, sanh vào c̄i nḡi, bīt đ̄c đ̄i tr̄c, s̄ h̄i đ̄ng ác vô l̄ng kh̄ đau. Do đó không ̄a nh̄ng c̄nh đ̄c l̄c, thích hành b̄ thí, khen nḡi nḡi thí, không còn tham tīc t̄t c̄ tài s̄n, cho đ̄n đ̄u m̄t, tay chân máu th̄t, t̄t c̄ thân ph̄n, đ̄n đ̄n ban phát cho nḡi đ̄n xin.

V̄n-thù-s̄-l̄i! Có nh̄ng chúng sanh, th̄ gīi c̄a Ph̄t mà l̄i phá gīi; hōc có nh̄ng k̄ không phá gīi pháp mà phá phép t̄c; hōc có nh̄ng k̄ không phá gīi pháp và c̄ phép t̄c mà h̄y chánh kīn; hōc có nh̄ng k̄ không h̄y chánh kīn mà b̄ đa v̄n, nên không hīu đ̄c nghĩa lí sâu xa trong kinh Ph̄t đ̄y; hōc có nh̄ng k̄ tuy c̄u đa v̄n mà lòng kiêu m̄n, do lòng kiêu m̄n, nên khen nḡi mình, chê bai nḡi khác, ph̄ báng chánh pháp, k̄t đ̄ng v̄i ma. Nh̄ng k̄ ngu ȳ, t̄ theo tà kīn, l̄i khīn vô l̄ng trăm ngàn chúng sanh r̄i vào h̄ sâu đ̄y đ̄y hīm n̄n. Nh̄ng k̄ nh̄ th̄, sau khi m̄ng chung, sanh vào đ̄a nḡc, nḡ qū súc sanh. Nh̄ng n̄u đ̄i tr̄c, đã t̄ng nghe qua danh hīu D̄c S̄ L̄u Li Quang Ph̄t, do s̄c b̄n nguȳn c̄a Đ̄c Nh̄ Lai, ̄ n̄i đ̄a nḡc nh̄ danh hīu Nḡi, t̄c th̄i khi ȳ, x̄ b̄ thân

m̄ng, sanh v̄ tr̄i nḡi, tinh t̄n tu hành, tâm ý thūn thīn, līa t̄c xūt gia, lãnh th̄ gīi pháp, không còn h̄y ph̄m. L̄i th̄m chãnh kīn, đ̄t đ̄c đ̄a vãn, thông hīu nghĩa lí Đ̄i th̄a sâu xa, b̄ tâm kiêu m̄n, tôn kính chãnh pháp, xa līa ác ma, đ̄n đ̄n tu hành, mūn h̄nh b̄-tát, cho đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄.

Vãn-thù-s̄-l̄i! N̄u nh̄ng chúng sanh tham lam t̄t đ̄, t̄o các ác nghīp, khen mình chê nḡi, sau khi qua đ̄i r̄i vào cõi ác, tr̄i tr̄m v̄n năm ch̄u vô l̄ng kh̄. Xong nghīp cõi ác, sanh vào nhân gian, hōc làm các loài trâu nḡa l̄c đ̄a, luôn b̄ hành h̄, đánh đ̄p trói būc, đói khát kh̄ não b̄c bách thân tâm. L̄i th̄ng đ̄i xa mang nhīu ch̄n̄ng, kh̄n kh̄ vô cùng. N̄u đ̄c làm nḡi, ch̄u thân hèn h̄, đ̄a v̄ th̄p kém, b̄ nḡi sai khīn, không đ̄c t̄ do. Nh̄ng n̄u khi x̄a, lúc còn làm nḡi đã t̄ng nghe qua danh hīu Đ̄c Ph̄t D̄c S̄ Nh̄ Lai, b̄i s̄c căn lành, hôm nay nh̄ l̄i, m̄t lòng quay v̄n̄ng t̄a n̄i Ngài, nh̄ th̄n l̄c Ngài mà thoát kh̄ đau, thân hình đ̄oan chãnh, thông minh trí hū, h̄c r̄ng nghe nhīu, luôn c̄u đīu pháp, luôn ḡp b̄n lành, vĩnh thoát l̄i ma, phá v̄ vô minh, c̄n sông phīn não, xa līa t̄t c̄ sanh lão b̄nh t̄, s̄u bi kh̄ não cho đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄.

Vãn-thù-s̄-l̄i! Có nh̄ng chúng sanh, òa thích công kích, tranh đ̄u kīn cáo gây ra phīn ph̄c cho mình l̄n nḡi, thân mīng và ý t̄o các nghīp x̄u, n̄i tīp th̄c hīn các vīc vô ích, m̄u h̄i l̄n nhau, hōc th̄nh th̄n núi, th̄n cây th̄n m̄, hōc gīt chúng sanh đ̄ l̄y máu th̄t, cúng t̄ các qū đ̄-xoa la-sát; hōc l̄i vīt tên, hōc làm hình t̄ng c̄a k̄ oán thù r̄i dùng tà thūt, òm chú vào đó; hōc sai trùng đ̄c, hōc chú kh̄i thi[1] đ̄ l̄y m̄ng nḡi. Các chúng sanh òy n̄u đã t̄ng nghe danh hīu Đ̄c S̄ Nh̄ Lai, nh̄ng ác duyên kia không th̄ h̄i đ̄c, t̄t c̄ đ̄n đ̄n kh̄i lòng t̄ bi, th̄c hīn các vīc l̄i ích an l̄c, không nīm sát h̄i và lòng oán h̄n, t̄t c̄ mong c̄u đ̄u đ̄c đ̄y đ̄.

Vãn-thù-s̄-l̄i! B̄n chúng tăng ni, nam n̄ c̄ sĩ, và nh̄ng nḡi có lòng tin thanh t̄nh th̄ tám trai gīi, hōc trong m̄t năm hōc trong ba tháng th̄ trì h̄c x̄, ðem căn lành này h̄i h̄ng nguȳn sanh Tây ph̄ng C̄c l̄c c̄a Đ̄c T̄ Ph̄ A-di-đ̄a Ph̄t, n̄u đã nghe đ̄c danh hīu Đ̄c S̄ L̄u Li Nh̄ Lai, thì khi m̄ng chung s̄ có tám v̄ b̄-tát th̄ng th̄, n̄ng s̄c th̄n đ̄n, ch̄n̄i sanh v̄, t̄c thì nḡi kia t̄ nhiên hóa sanh trong hoa sen báu, màu s̄c r̄c r̄n̄i cõi n̄ng y. Hōc sanh cõi tr̄i, nh̄ng nh̄ nhân lành khi x̄a ch̄a h̄t, nên khi m̄ng chung, không sanh cõi ác, mà sanh nhân gian, làm Chuȳn luân v̄ng, th̄ng lãnh b̄n châu, đ̄y đ̄ uy đ̄c, t̄ t̄i giáo hóa vô l̄ng chúng sanh, tu t̄p th̄p thīn. Hōc sanh vào dòng vua chúa quȳn uy, hōc dòng Ph̄m chí, c̄ sĩ quý t̄c tài s̄n vô l̄ng, kho l̄m tràn đ̄y, hình t̄ng đ̄oan nghiêm, quȳn thūc đ̄ng vui, trí hū thông minh, đ̄ng mãnh oai hùng nh̄ đ̄i l̄c sĩ. N̄u có nḡi n̄ng nghe đ̄c danh hīu Đ̄c Ph̄t D̄c S̄, m̄t lòng th̄ trì, thì trong đ̄i sau, s̄ không còn mang thân nḡi n̄n̄a.

Vãn-thù-s̄-l̄i! Khi Đ̄c D̄c S̄ ch̄ng đ̄o b̄-đ̄, nh̄ s̄c b̄n nguȳn th̄y các chúng sanh b̄ các b̄nh kh̄, thân th̄ òm ḡy, môi mīng khô rát, hōc s̄t xūt huȳt... hōc trùng trùng đ̄c, bùa ngãi chú thūt; hōc b̄ ch̄t ȳu, hōc b̄ ch̄t oan. Vì mūn chúng sanh đ̄t tr̄ b̄nh kh̄, th̄a m̄n mong c̄u, Đ̄c Ph̄t Th̄ Tôn līn vào tam-mūi. Vào tam-mūi r̄i, t̄ n̄i nh̄c k̄ phóng lūng ánh sáng r̄c r̄ chīu kh̄p, t̄ ánh sáng òy tuyên thuȳt th̄n chú:

Nam mô b̄c già ph̄t đ̄, b̄ sát x̄a l̄u thích l̄u li, bát l̄t bà, át ra xà d̄, đát tha ȳt đ̄a d̄, a ra hát đ̄ tam mīu tam b̄t đ̄a d̄, đát đ̄i t̄ tha, án b̄ sát th̄, b̄ sát th̄, b̄ sát x̄a, tam m̄t ȳt đ̄ t̄a ha.

Th̄n chú vī đīu v̄a đ̄c thuȳt xong, qū đ̄t ch̄n đ̄ng, phóng ánh sáng r̄c, chīu kh̄p mūn n̄i, t̄t c̄ chúng sanh b̄ nh̄ng b̄nh kh̄ đ̄u đ̄c tiêu tr̄, thân tâm an òn, h̄ng m̄i nīm vui. Vãn-thù-s̄-l̄i! N̄u ḡp nh̄ng nḡi t̄t b̄nh kh̄ não, tr̄c tiên chúng ta t̄m r̄a s̄ch s̄, súc mīng đánh răng, t̄ng tr̄m l̄ tám bīn th̄n chú này vào trong th̄c ăn, thūc

ūng hay n̄c không có vi trùng, r̄i cho h̄ ūng thì nh̄ng b̄nh t̄t đ̄u đ̄c tiêu tr̄. N̄u c̄u đīu gì, m̄t lòng t̄ng nīm, s̄ đ̄c nh̄ ý, thân th̄ không b̄nh, l̄i thêm s̄ng lâu, sau khi m̄ng chung, sanh v̄ th̄ gīi T̄nh L̄u Li kia, đ̄c v̄ B̄t thoái, cho đ̄n ch̄ng đ̄c Vô th̄ng b̄-đ̄. Vì th̄ nam n̄ lòng tin v̄ng ch̄c, cung kính cúng đ̄ng Đ̄c Ph̄t D̄c S̄, ph̄i th̄ng trì t̄ng bài th̄n chú này, ch̄ đ̄ng lãng quên.

Văn-thù-s̄-l̄i! N̄u các nḡi nam cùng nh̄ng nḡi n̄ lòng tin v̄ng ch̄c, nghe đ̄n danh hīu b̄y Đ̄c Nh̄ Lai ̄ng Chánh Đ̄ng Giác mà Ta đã nói, nghe r̄i trì nīm, sáng s̄m th̄c đ̄y, đánh răng súc mīng, dâng các th̄ h̄ng, nào là h̄ng thoa, h̄ng b̄t h̄ng đ̄t, hoa qū t̄t t̄i, các lōi âm nh̄c cúng đ̄ng tôn t̄ng b̄y Đ̄c Ph̄t kia, r̄i t̄ biên chép, b̄o nḡi biên chép, m̄t lòng th̄ trì, l̄ng nghe pháp s̄ gīng gīi nghĩa lí, cung kính cúng đ̄ng pháp s̄ t̄t c̄ nh̄ng v̄t c̄n dùng, không đ̄ thīu th̄n, thì nh̄ng nḡi này đ̄c các Đ̄c Ph̄t quan tâm nh̄ nghĩ, đ̄ng th̄i giúp cho đ̄t đ̄c c̄c mong.

B̄y gī b̄-tát Văn-thù-s̄-l̄i b̄ ch̄ Đ̄c Ph̄t r̄ng:

B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! Vào th̄i m̄t pháp, con nguȳn s̄ đ̄ng m̄i cách khéo léo, giúp cho nḡi nam, cùng v̄i nḡi n̄ đ̄c tin thanh t̄nh, đ̄c nghe danh hīu b̄y Đ̄c Nh̄ Lai, cho đ̄n lúc nḡi cũng dùng danh hīu các Đ̄c Ph̄t này giúp h̄ t̄nh th̄c. B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! N̄u ai th̄ trì, đ̄c t̄ng kinh này, sau đó gīng thuȳt, ch̄ đ̄y cho nḡi, t̄ mình sao chép, b̄o nḡi sao chép, cung kính tôn tr̄ng dâng cúng hoa t̄i, các lōi h̄ng th̄m, nào là h̄ng b̄t, h̄ng thoa h̄ng đ̄t, vòng hoa chūi báu, c̄ ph̄n l̄ng tàn, âm nh̄c ca múa, dùng v̄i năm màu may túi đ̄ng kinh, r̄i ch̄n n̄i t̄t, quét đ̄n s̄ ch̄ s̄, đ̄t m̄t tòa cao, an trí kinh này, b̄y gī s̄ có b̄n v̄ Thiên v̄ng cùng c̄ quȳn thūc, vô l̄ng v̄ tr̄i cùng đ̄n n̄i ̄y cúng đ̄ng b̄o v̄. B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! B̄i nh̄ uy l̄c công đ̄c b̄n nguȳn c̄a b̄y Đ̄c Ph̄t, và s̄c uy th̄n đ̄c nghe danh hīu mà ̄ nh̄ng n̄i kinh này l̄u hành, nh̄ng nḡi th̄ trì không b̄ ch̄t oan, cũng không bao gī b̄ các loài qū đ̄o t̄ l̄y tinh khí. Đ̄u b̄ đ̄o t̄ l̄y cũng đ̄c hoàn l̄i, thân tâm an ̄n, khō m̄nh nh̄ x̄a.

B̄y gī Đ̄c Ph̄t b̄o Pháp v̄ng t̄ Văn-thù-s̄-l̄i:

Đúng th̄, đúng th̄! Th̄t nh̄ ông nói. N̄u có nḡi nam cùng nh̄ng nḡi n̄ nīm tin v̄ng ch̄c, lòng mūn cúng đ̄ng b̄y Đ̄c Nh̄ Lai, tr̄c nên t̄o l̄p b̄y hình t̄ng Ph̄t, đ̄t trên tòa cao trang nghiêm đ̄p đ̄, treo c̄ k̄t hoa, trang hoàng r̄c r̄. Sau đó c̄n ph̄i b̄y ngày b̄y đêm gī tám trai gīi, dùng các món ăn thanh t̄nh đúng pháp, t̄m r̄a s̄ ch̄ s̄, thay y ph̄c m̄i, tâm ý trong l̄ng, không nīm sân h̄n. Đ̄i v̄i chúng sanh, kh̄i tâm bình đ̄ng t̄ bi h̄ x̄, nguȳn làm l̄i ích an l̄c cho h̄. Đ̄ng th̄i trì nh̄c, đàn ca tr̄ng phách, nhīu quanh tôn t̄ng, khen nḡi nghĩ nh̄ công đ̄c b̄n nguȳn các Đ̄c Nh̄ Lai, đ̄c t̄ng kinh này, c̄u xét nghĩa lí, đīn nói khai th̄ cho m̄i nḡi bīt. Hành đúng nh̄ th̄, thì nh̄ng c̄c nguȳn đ̄u đ̄c tr̄n v̄n, nh̄ c̄u s̄ng lâu thì đ̄c s̄ng lâu; mong c̄u giàu sang, nh̄t đ̄nh giàu sang; mong c̄u quan t̄c, h̄n có quan t̄c; c̄u sanh con trai, t̄ đ̄c con trai; c̄u sanh con gái, thì đ̄c con gái. L̄i có nh̄ng nḡi, b̄ng ḡp ác m̄ng, th̄y các đ̄i m̄ x̄u, nh̄ loài chim l̄ bay đ̄n t̄ t̄p, hōc t̄i n̄i, nhīu l̄n hīn ra nh̄ng đ̄i m̄ kì l̄. Nh̄ng nḡi nh̄ th̄, n̄u dùng v̄t đ̄ng quý giá c̄a mình, cung kính cúng đ̄ng các Đ̄c Nh̄ Lai, thì nh̄ng ác m̄ng và nh̄ng đ̄i m̄ x̄u th̄y đ̄u ̄n h̄t, không còn lo s̄. N̄u ḡp n̄n l̄n, gây nên nh̄ng n̄i s̄ hải kinh hoàng, nh̄ n̄c dâng tràn, l̄a cháy chīn tranh, v̄c th̄m đ̄ng hīm, s̄ t̄ voi cūng, c̄p sói ḡu beo, r̄n rít bò c̄p, mà l̄i m̄t lòng thīt tha nh̄ nghĩ, cung kính cúng đ̄ng các Đ̄c Ph̄t ̄y, t̄t c̄ nh̄ng n̄i s̄ hải kinh hoàng th̄y đ̄u không còn. L̄i n̄a n̄u b̄ n̄c khác xâm lăng, gīc c̄p qūy nhīu, mà lòng cung kính nh̄ nghĩ đ̄n các Đ̄c Nh̄ Lai kia, thì nh̄ng k̄ đ̄ch th̄y đ̄u lui tan.

Văn-thù-s̄-l̄i! Có nh̄ng nḡi nam cùng nh̄ng nḡi n̄, nīm tin v̄ng ch̄c, sūt c̄ cūc đ̄i

không th̄ t̄t c̄ nh̄ng v̄ tr̄i nào, ch̄ tr̄n m̄t lòng n̄ng Ph̄t pháp t̄ng, gī gìn các gīi, hōc là năm gīi, hōc là m̄i gīi, hōc b̄n trăm gīi i b̄-tát Đ̄i th̄a, hōc hai trăm năm m̄i gīi i ti-kheo, hōc năm trăm gīi i c̄a ti-kheo-ni. N̄u l̄ h̄y ph̄m, s̄ đ̄a c̄i ác, mà tr̄n m̄t lòng nh̄ nghĩ danh hīu các Đ̄c Ph̄t kia, cung kính cúng đ̄ng, nḡi ī y nh̄t đ̄ nh s̄ không r̄i vào ba c̄i x̄u ác. N̄u có nḡi i n̄, đang lúc sanh s̄n, đ̄n đau kh̄ s̄, mà tr̄n m̄t lòng x̄ng nīm danh hīu, cung kính cúng đ̄ng b̄y Đ̄c Ph̄t kia, thì s̄ không còn t̄t c̄ kh̄ đau, đ̄a bé sanh ra dung m̄o đoan chánh, ai th̄y cũng vui, l̄i thêm thông minh, không mang b̄nh t̄t, thân tâm an òn, t̄t c̄ phi nhân không th̄ đ̄t l̄y tinh khí c̄a tr̄.

B̄y gī Th̄ Tôn b̄o A-nan r̄ng:

Nh̄ Ta khen nḡi, công đ̄c danh hīu c̄a b̄y Đ̄c Ph̄t, đó cũng chính là c̄nh gīi i sâu xa c̄a các Nh̄ Lai, ông ch̄ nghĩ nḡ!

A-nan b̄ch Ph̄t:

B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! Con không bao gī kh̄i tâm nghĩ nḡ ý nghĩa sâu xa trong các kh̄ kinh mà Ph̄t đã đ̄y. Vì sao? Vì t̄t c̄ nghĩ̄p thân mīng và ý c̄a các Nh̄ Lai đ̄u không h̄ đ̄i. B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! M̄t tr̄i m̄t trắng có th̄ r̄i xūng, tòa núi Dīu Cao có th̄ khuynh đ̄ng, nh̄ng l̄i c̄a các Đ̄c Ph̄t nói ra, tr̄n không sai bīt. Nh̄ng có nh̄ng nḡi i, không đ̄ lòng tin, nghe nói c̄nh gīi i sâu xa c̄a Ph̄t, līn suy nghĩ r̄ng: “Làm sao ch̄ nīm danh hīu c̄a b̄y Đ̄c Ph̄t Th̄ Tôn mà đ̄ đ̄c công đ̄c l̄n lao đ̄ng y!” Do lòng không tin, nḡi ī y kh̄i tâm h̄y báng chánh pháp. Vì th̄ không nh̄ng m̄t l̄i ích l̄n, mà còn mãi mãi r̄i vào n̄o ác. Nh̄ng này A-nan! Nh̄ng chúng sanh y, nghe đ̄ đ̄c danh hīu các Đ̄c Nh̄ Lai, mà còn r̄i vào nh̄ng n̄o x̄u ác thì th̄t vô lí, ch̄ tr̄ đ̄nh nghĩ̄p, không th̄ chuȳn đ̄i.

Này n̄a A-nan! Đây là c̄nh gīi i kì dīu sâu xa, không th̄ nghĩ bàn c̄a các Nh̄ Lai, mà ông có th̄ tin nh̄n nh̄ th̄, là do uy l̄c c̄a ch̄ Ph̄t v̄y. Này n̄a A-nan! T̄t c̄ Thanh văn và hàng Duyên giác không th̄ nào bīt, ch̄ tr̄ các b̄c Nh̄t sanh b̄ x̄ m̄i hīu mà thôi. Khó đ̄ đ̄c thân nḡi i, cũng khó tin kính tôn tr̄ng Tam b̄o, càng khó đ̄ đ̄c nghe danh hīu c̄a b̄y Đ̄c Ph̄t Th̄ Tôn. Khi các Nh̄ Lai ò n̄i nhân v̄, đã tu vô l̄ng công h̄nh b̄-tát, s̄ đ̄ng vô l̄ng ph̄ng tīn khéo léo, phát kh̄i vô l̄ng dīu nguȳn r̄ng l̄n. N̄u Ta nói ra, thì trong m̄t kīp hōc h̄n m̄t kīp cũng không th̄ nào trình bày h̄t đ̄ đ̄c.

B̄y gī trong h̄i, B̄-tát C̄u Thoát t̄ tòa đ̄ng đ̄y, tr̄ ch̄ áo vai ph̄i, chân ph̄i quì ḡi, cung kính ch̄p tay b̄ch Đ̄c Ph̄t r̄ng: “B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! Vào th̄i t̄ng pháp, có nh̄ng chúng sanh b̄ các b̄nh kh̄, b̄c bách đ̄n đau, thân hình ḡy m̄, ăn ūng không đ̄ đ̄c, môi c̄ khô rát, m̄t th̄y màn đen, t̄ng ch̄t hīn ra, cha m̄ anh em, b̄n bè quȳn thūc vây quanh khóc lóc; nḡi i b̄nh n̄m đó mà đã nhìn th̄y s̄ gī U minh đ̄n đ̄t th̄n th̄c đ̄n tr̄ đ̄c Diêm v̄ng. B̄y gī v̄ th̄n Câu Sanh đem s̄ ghi nh̄ng t̄i ph̄ng nḡi ī y đã làm, dâng lên Diêm v̄ng. Diêm v̄ng y pháp, tra xét hành vi, r̄i theo t̄i ph̄ng mà hành x̄ đoán. N̄u lúc b̄y gī, thân thūc b̄n bè, vì nḡi i b̄nh y qui y ch̄ Ph̄t, nh̄ pháp cúng đ̄ng đ̄y đ̄ ph̄m v̄t, thì hōc tr̄i qua th̄i gian b̄y ngày, hōc m̄i b̄n ngày, hōc hăm m̄t ngày, th̄n th̄c nḡi ī y līn tr̄ v̄ thân, nh̄ v̄a t̄nh m̄ng, nh̄ bīt t̄t c̄ qū báo lành đ̄ do nghĩ̄p thīn ác đã t̄o t̄ x̄a. B̄i đã t̄n m̄t th̄y đ̄ đ̄c nghĩ̄p báo chân th̄t không sai, nên dù ḡp lúc nguy hīm đ̄n thân, v̄n không t̄o ác. Do đó t̄t c̄ nam n̄o t̄nh tín, nên nīm danh hīu b̄y Đ̄c Nh̄ Lai, r̄i tùy kh̄ năng cung kính cúng đ̄ng”.

A-nan th̄a h̄i i b̄-tát C̄u Thoát: “Ph̄ng pháp cúng đ̄ng b̄y Đ̄c Nh̄ Lai ph̄i nh̄ th̄ nào?” B̄-tát C̄u Thoát đáp l̄i A-nan: “Đ̄i đ̄c A-nan! Mūn nḡi i lành b̄nh và tr̄ tai ách, thì ph̄i lãnh th̄ tám ph̄n trai gīi b̄y ngày b̄y đêm, chí thành dâng cúng th̄c ăn th̄c ūng, các món c̄n dùng lên Ph̄t và t̄ng, ngày đêm sáu th̄i cung kính l̄o bái b̄y Đ̄c Nh̄ Lai, đ̄c t̄ng kính này b̄n m̄i i chín bīn, chūn b̄ đ̄y đ̄ b̄n chín nḡn đ̄n. L̄i c̄n tôn trí b̄y t̄ng Nh̄

Lai, tr̄c m̄i tôn t̄ng đ̄t b̄y nḡn đ̄n, trên m̄t vòng tròn, và ph̄i th̄p sáng, b̄n chín ngày đêm, không đ̄c đ̄ t̄t. L̄i t̄o b̄n chín lá phan nhīu màu và m̄t lá phan dài b̄n chín th̄c, đ̄ng th̄i phóng sanh b̄n chín con v̄t. N̄u đ̄c nh̄ th̄, tại ách līn tiêu, ác th̄n ác qū không th̄ làm h̄i. Đ̄i đ̄c A-nan! Đó là ph̄ng pháp cúng đ̄ng Nh̄ Lai. N̄u có nḡi nào x̄ng danh cúng đ̄ng m̄t trong b̄y v̄, cũng đ̄c vô l̄ng công đ̄c nh̄ th̄, hūng gì cúng đ̄ng c̄ b̄y Đ̄c Ph̄t!

Đ̄i đ̄c A-nan! N̄u lúc đ̄t n̄c ḡp các tai h̄a: đ̄ch b̄nh hoành hành, quân đ̄ch xâm lăng, t̄c th̄n ph̄n lōn, sao x̄u xūt hīn, nh̄t th̄c nguȳt th̄c, th̄i tīt b̄t hòa thì Quán Đ̄nh v̄ng dòng Sát-đ̄-l̄i, nên kh̄i lòng t̄, th̄ng xót phóng thích t̄t c̄ t̄i nhân, giúp h̄ thoát c̄nh tù t̄i đ̄a đ̄y, r̄i cũng nh̄ tr̄c cúng đ̄ng ch̄ Ph̄t. Do vīc thīn này và s̄c b̄n nguȳn c̄a các Nh̄ Lai, mà toàn cõi n̄c an òn thái bình, m̄a hòa gió thūn, mùa màng b̄i thu, nhân dân sung s̄ng, không còn t̄t b̄nh, không có các th̄n D̄c-xoa... hung ác phá h̄i m̄i nḡi, nh̄ng hīn t̄ng x̄u cũng đ̄u òn h̄t; các Quán Đ̄nh v̄ng dòng Sát-đ̄-l̄i tăng thêm tūi th̄, khí l̄c đ̄i dào, không b̄nh an vui.

Đ̄i đ̄c A-nan! N̄u các hoàng h̄u, hoàng phi công chúa, thái t̄ v̄ng t̄, đ̄i th̄n ph̄ t̄ng, th̄n trong cung, bá quan văn võ, nhân dân kh̄p ch̄n b̄ b̄nh b̄c bách, tai n̄n hīm nguy, cũng nên chí thành t̄o b̄y hình t̄ng Đông ph̄ng Nh̄ Lai, đ̄t trên tòa cao, đ̄c t̄ng kinh này, th̄p đèn treo phan, phóng sanh loài v̄t, cung kính cúng đ̄ng, đ̄t h̄ng r̄i hoa thì līn đ̄t h̄t các căn b̄nh kh̄, tai n̄n không còn.

A-nan th̄a h̄i b̄ -tát C̄u Thoát: Tôn gī C̄u Thoát! Vì sao th̄ m̄ng m̄t nḡi đã h̄t mà còn có th̄ kéo dài thêm đ̄c?

C̄u Thoát đáp r̄ng: Đ̄i đ̄c A-nan! Ngài h̄n không nghe khi x̄a Nh̄ Lai nói chín tr̄ng h̄p ch̄t oan hay sao? Cũng t̄ vīc này, Ngài nói th̄n chú, tùy t̄ng tr̄ng h̄p, c̄u giúp ch̄a tr̄. Ngài cũng ch̄ đ̄y đ̄t đèn làm phan, tu các ph̄c đ̄c. Do tu các ph̄c, m̄ng s̄ng kéo dài.

A-nan l̄i th̄a: Tôn gī C̄u Thoát! Xin ngài nói chín tr̄ng h̄p ch̄t oan cho chúng h̄i bīt!

C̄u Thoát nói r̄ng: Đ̄i đ̄c l̄ng nghe, tôi xin nói rõ! M̄t là chúng sanh b̄ b̄nh tuy nh̄, mà không ḡp th̄y, l̄i ch̄ng có thūc, không nḡi chăm sóc; hōc có ḡp th̄y, nh̄ng không trao thūc, đáng l̄ không ch̄t mà ph̄i ch̄t oan. Hai là chúng sanh, tin theo nh̄ng thuȳt h̄a ph̄c sai l̄m, c̄a k̄ tà ma, c̄a b̄n ngōi đ̄o yêu nghīt trong đ̄i, r̄i lòng s̄ h̄i không th̄ t̄ ch̄, b̄n đi bói qū, hōc l̄i xin xăm, th̄a h̄i nh̄ng vīc, cát hung t̄t x̄u, đ̄n đ̄n gīt h̄i sinh m̄ng các loài cúng t̄ th̄n linh, kh̄n c̄u gīi n̄n; hōc là kêu ḡi các loài yêu m̄ ban ph̄c xin ân, mong đ̄c an òn, kéo dài tūi th̄. Nh̄ng l̄i hoàn toàn không th̄ nào đ̄c. B̄i do ngu si, tà kīn điên đ̄o, nên b̄ ch̄t oan. Ba là chúng sanh ch̄ lo ch̄i b̄i, vui đùa săn b̄n, đ̄m mê t̄u s̄c, buông lung vô đ̄, b̄ loài phi nhân đ̄t t̄ l̄y tinh khí mà b̄ ch̄t oan. B̄n là ch̄t cháy; năm là ch̄t trôi; sáu là ch̄t vì thú đ̄ ăn th̄t; b̄y là ch̄t vì r̄i t̄ núi cao; tám là ch̄t vì thūc đ̄c bùa ngãi, òm chú trừ đ̄p, qū kh̄i thi gīt; chín là ch̄t vì đói khát b̄c bách. Chín lōi ch̄t oan Nh̄ Lai đã đ̄y tóm l̄c nh̄ th̄, l̄i còn vô s̄ các tr̄ng h̄p khác không th̄ k̄ h̄t.

Này n̄a A-nan! Vua Diêm-ma kia, tra xét t̄t c̄ danh sách tên tūi c̄a nḡi th̄ gian. N̄u chúng sanh nào b̄t hīu cha m̄, ph̄m năm t̄i ngh̄ch, khinh chê Tam b̄o, hōi pháp vua tôi, phá h̄y gīi c̄m thì vua Diêm-ma, tùy t̄i n̄ng nh̄ mà đ̄nh hình ph̄t. Cho nên hôm nay, Ta khuyên m̄i nḡi đ̄t đèn làm phan, phóng sanh tu ph̄c, đ̄ v̄t kh̄ đau, thoát kh̄i tai n̄n. Bây gī trong chúng có m̄i hai v̄ đ̄i t̄ng D̄c-xoa: M̄t, Cung-tì-la; hai, B̄t-chīc-la; ba, Mê-xí-la; b̄n, Át-n̄-la; năm, M̄t-n̄-la; sáu, Ta-n̄-la; b̄y, Nhân-đ̄a-la; tám, Ba-di-la; chín, Ba-h̄-la; m̄i, Chân-đ̄t-la; m̄i m̄t, Châu-đ̄ [2]; m̄i hai, Tì-ȳt [3]. M̄i v̄ đ̄u có b̄y ngàn đ̄c-xoa theo làm thūc h̄. T̄t c̄ đ̄ng th̄a Đ̄c Nh̄ Lai r̄ng:

B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! Chúng con hôm nay nh̄ uȳ l̄c Ngài, nghe đ̄c danh hīu b̄y Đ̄c Nh̄ Lai, cho nên không còn nh̄ng n̄i s̄ h̄i trong các n̄o ác. Chúng con đ̄ng lòng sūt đ̄i n̄ng t̄a ba ngôi quý báu là Ph̄t pháp tạng. Nguȳn s̄ giúp đ̄ b̄o v̄ chúng sanh, vì h̄ mà làm nh̄ng vīc l̄i ích. B̄t c̄ n̄i nào, hōc là thành th̄ hay ̄ xóm làng, dù ch̄n núi non hay vùng đ̄ng v̄ng, n̄u có kinh này l̄u truȳn đ̄c t̄ng, hōc là có nḡi th̄ trì danh hīu b̄y Ph̄t ph̄ng đông, cung kính cúng đ̄ng hình t̄ng các Ngài, nh̄t đ̄nh chúng con và các thūc h̄ luôn luôn b̄o v̄, giúp cho nḡi ̄y tránh kh̄i các n̄n; thành t̄u t̄t c̄ nh̄ng đ̄i u mong c̄u. N̄u có nḡi nào, b̄nh hōn kh̄n ã mà mūn xa lìa, thì nên chí tâm đ̄c t̄ng kinh này, dùng ch̄ năm màu, gút tên chúng con, khi đã mãn nguȳn, m̄i m̄ gút ra.

Nghe v̄y Th̄ Tôn khen nḡi các v̄ Đ̄c-xoa đ̄i t̄ng: Hay l̄m, hay l̄m! Đ̄c-xoa các ông n̄u bīt nh̄ng, báo đáp ân đ̄c c̄a b̄y Nh̄ Lai, thì th̄ng ph̄i nên giúp cho chúng sanh có đ̄c c̄ l̄i ích, an l̄c nh̄ th̄.

B̄y gī trong chúng có nhīu v̄ tr̄i, trí hū th̄p kém, tâm suy nghĩ r̄ng: Vì sao v̄a nghe danh hīu c̄a các Nh̄ Lai hīn t̄i ̄ nh̄ng th̄ gīi cách đây h̄ng sa cõi n̄c Ph̄t, mà đ̄c vô l̄ng vô biên công đ̄c kì dīu nh̄ th̄?

Đ̄c Ph̄t Thích-ca bīt rõ tâm nīm các v̄ tr̄i này, līn nh̄p dīu đ̄nh sâu xa C̄nh Trīu Nh̄t Thīt Nh̄ Lai. Ngài v̄a nh̄p đ̄nh, tam thiên th̄ gīi ch̄n đ̄ng sáu cách, tr̄i tuôn hoa đ̄p, r̄i các h̄ng th̄m. B̄y Đ̄c Nh̄ Lai, th̄y hīn t̄ng này, līn t̄ tr̄ x̄ đ̄n cõi Ta-bà, thăm vīng han h̄i Đ̄c Ph̄t Thích-ca. Do s̄c b̄n nguȳn, nên các Nh̄ Lai nḡi tòa s̄ t̄ có báu cõi tr̄i trang nghiêm thanh t̄nh, thuȳt pháp cho các chúng đ̄i b̄-tát, tám b̄ tr̄i r̄ng..., nhân cùng phi nhân, qūc v̄ng v̄ng t̄, hoàng h̄u th̄ phi, các v̄ đ̄i th̄n, các bà-la-môn, tr̄ng gī c̄ sĩ đang đ̄ng vây quanh. Các tr̄i trí kém th̄y các Nh̄ Lai nhóm h̄p đ̄y đ̄, cho là đ̄i m̄ lãnh x̄a nay ch̄a có, tâm nghi līn tr̄. Đ̄i chúng cũng kh̄i ý nīm hī h̄u, đ̄ng thanh khen nḡi: Quý thay, quý thay! Thích-ca Nh̄ Lai vì giúp chúng con đ̄t tr̄ng nghi hōc, mà Ngài ph̄ng th̄nh b̄y Đ̄c Nh̄ Lai cõi n̄c ph̄ng đông nhóm h̄p n̄i này.

B̄y gī chúng h̄i, tùy theo kh̄ năng, m̄i m̄i đ̄u dâng h̄ng th̄m hoa đ̄p, các xâu chūi báu, tr̄i nh̄c cõi tr̄i cúng đ̄ng ch̄ Ph̄t, nhīu quanh b̄y vòng, ch̄p tay kính l̄, đ̄ng khen nḡi r̄ng: Th̄t là hīm có, th̄t là hīm có! C̄nh gīi sâu xa c̄a các Nh̄ Lai không th̄ nghĩ bàn. Nh̄ s̄c b̄n nguȳn, ph̄ng tīn khéo léo, mà nay các Ngài cùng hīn các t̄ng kì l̄ nh̄ th̄! Khen nḡi v̄a xong, đ̄i chúng đ̄ng nguȳn: Nguȳn các chúng sanh, đ̄u đ̄c Nh̄ Lai dīu đ̄nh nh̄ th̄.

B̄y gī b̄-tát Văn-thù-s̄-l̄i t̄ tòa đ̄ng đ̄y, ch̄p tay cung kính nhīu Ph̄t b̄y vòng, đ̄nh l̄ chân Ph̄t, r̄i b̄ch Ngài r̄ng: Hay thay, hay thay! Đ̄nh l̄c Nh̄ Lai không th̄ nghĩ bàn; do s̄c b̄n nguȳn và ph̄ng tīn khéo mà Nh̄ Lai giúp chúng sanh thành t̄u. Cúi xin Nh̄ Lai tuyên thuȳt th̄n chú, đ̄ trong đ̄i sau, làm n̄i n̄ng t̄a, mang l̄i an ̄n cho các chúng sanh kém hèn thīu ph̄c, kh̄n ã trói būc, b̄ các ách n̄n nh̄t nguȳt tinh tú, đ̄ch b̄nh oán thù, l̄c vào đ̄ng hīm ḡp n̄i s̄ h̄i. Chúng sanh đ̄i sau, n̄u đ̄c chú này, t̄ mình sao chép, b̄o nḡi sao chép, th̄ trì đ̄c t̄ng, nói cho nḡi nghe, nh̄t đ̄nh s̄ đ̄c các Đ̄c Th̄ Tôn che ch̄ b̄o v̄, l̄i th̄ng hīn thân, giúp cho nḡi ̄y thành t̄u ̄c nguȳn, không b̄ ch̄t oan, sau khi m̄ng chung không đ̄a cõi ác.

Văn-thù th̄a xong, các Đ̄c Nh̄ Lai, đ̄ng khen nḡi r̄ng: Hay thay, hay thay! Nh̄ s̄c uȳ th̄n c̄a các Nh̄ Lai, vì lòng th̄ng xót chúng sanh đ̄i sau khīn ông c̄u th̄nh b̄y Đ̄c Nh̄ Lai tuyên thuȳt th̄n chú. Ông hãy l̄ng nghe, và ghi nh̄ kĩ, chúng ta s̄ nói. Văn-thù-s̄-l̄i! Có đ̄i th̄n chú là Nh̄ Lai Đ̄nh l̄c l̄u Li Quang. N̄u có nḡi nào biên chép đ̄c t̄ng, cung kính cúng đ̄ng, kh̄i tâm đ̄i bī đ̄i v̄i chúng sanh, nḡi ̄y s̄ đ̄c th̄a mãn mong c̄u, ch̄ Ph̄t hīn thân giúp đ̄ b̄o v̄, lìa các ch̄ng n̄n, sau khi m̄ng chung, sanh v̄ cõi Ph̄t.

B̄y Đ̄c Nh̄ Lai đ̄ng thanh nói chú: Đát đ̄i t̄ tha, c̄ mê c̄ mê, khánh ni mê n̄ hí, m̄ t̄ đ̄ m̄ t̄ đ̄, tát đ̄a đát tha, ȳ t̄ đ̄a tam ma đ̄ a, át đ̄ s̄ t̄ sĩ đ̄, át đ̄ m̄ t̄ đ̄, ba l̄ ba ph̄, pha thâu đ̄ n̄ n̄, tát bà ba ph̄ na th̄ d̄, b̄ t̄ th̄ b̄ t̄ đ̄, x̄ ng đ̄p m̄ m̄ c̄ m̄, ph̄ t̄ đ̄ t̄ khí đát la, bát lí thâu đ̄ n̄ n̄ đ̄m mê, nê đ̄m mê, mê l̄ mê l̄, mê lô thi kh̄, l̄ tát bà ca la, m̄ t̄ l̄ t̄ đ̄, ni bà s̄ u n̄, b̄ t̄ đ̄ t̄ b̄ t̄ th̄, ph̄ t̄ đ̄a át đ̄ s̄ t̄ s̄ nê na h̄ t̄ l̄ t̄ xoa đ̄ mê, tát bà đ̄ bà, tam mê át tam mê, tam m̄ n̄ noa, hán lan đ̄ mê, tát bà ph̄ t̄ đ̄a b̄ đ̄ tát đ̄ a, thiêm mê thiêm mê, bát l̄ t̄ thiêm mê, m̄ n̄ đ̄ mê, tát bà ȳ đ̄ ba, đ̄ t̄ bà tát bà t̄ hà đ̄ i d̄, tát bà tát đ̄ a, nan gī, bô lan nê, bô lan nê, bô lan d̄ mê, tát bà a xá, b̄ l̄ u li d̄a bát l̄ t̄ đ̄ bà t̄, tát bà ba ph̄, tr̄ c̄ đ̄ ng ȳ t̄ l̄ sa ha.

Lúc b̄y Đ̄c Ph̄ t̄ thuȳ t̄ th̄ n chú này, ánh sáng r̄ c̄ r̄ chī u kh̄ p muôn n̄ i, qū đ̄ t̄ ch̄ n đ̄ ng, các t̄ ng th̄ n bī n đ̄ ng th̄ i xū t̄ hī n. Đ̄ i chúng th̄ y v̄ y, lī n tùy s̄ c̄ mình, dâng hoa cõi tr̄ i, và các lō i h̄ ng, h̄ ng b̄ t̄ h̄ ng thoa cúng đ̄ ng ch̄ Ph̄ t̄, đ̄ ng th̄ i x̄ ng r̄ ng: “Quý thay, quý thay” r̄ i nhī u vòng quanh các Ngài b̄ y vòng. Các Đ̄c Th̄ Tôn đ̄ ng c̄ t̄ t̄ ng r̄ ng: T̄ t̄ c̄ đ̄ i chúng tr̄ i nḡ i các ông hãy nên bī t̄ r̄ ng: T̄ t̄ c̄ nam n̄ lòng tin thanh t̄ nh̄, hō c là qū c v̄ ng, hō c là v̄ ng t̄, hoàng h̄ u th̄ phi, đ̄ i th̄ n quan thū c... n̄ u ai th̄ tr̄ i, đ̄ c t̄ ng l̄ ng nghe, vì nḡ i mà thuȳ t̄ bài th̄ n chú này, l̄ i dùng hoa đ̄ p h̄ ng th̄ m chí thành cúng đ̄ ng quȳn kinh, t̄ m r̄ a thân th̄, thay y ph̄ c s̄ ch, đ̄ n n̄ i thanh t̄ nh̄, th̄ tám trai gī i, kh̄ i lòng t̄ bi, th̄ ng xót chúng sanh, thì s̄ đ̄ t̄ đ̄ c vô l̄ ng ph̄ c đ̄ c. N̄ u có nh̄ ng ai mong c̄ u đ̄ u gì, cũng nên t̄ o l̄ p t̄ ng b̄ y Đ̄c Ph̄ t̄, th̄ n̄ i thanh v̄ ng, đ̄ t̄ h̄ ng k̄ t̄ hoa, đ̄ ng c̄ treo l̄ ng, trang hoàng r̄ c̄ r̄; l̄ i dâng các món ū ng ăn thanh t̄ nh̄, h̄ ng v̄ th̄ m ngon, tr̄ i nh̄ c hát múa thành kính cúng đ̄ ng; l̄ i cũng cúng đ̄ ng các v̄ b̄ -tát và c̄ ch̄ thiên. Trong khō ng th̄ i gian b̄ y ngày b̄ y đêm, gī tám trai gī i, trang nghiêm nḡ i tr̄ c̄ tôn t̄ ng ch̄ Ph̄ t̄, t̄ ng th̄ n chú này ngàn tám trăm bī n. Tr̄ n v̄ n nh̄ th̄, nḡ i y s̄ đ̄ c các Đ̄c Nh̄ Lai và các b̄ -tát quan tâm nh̄ ngh̄; l̄ i có b̄ -tát tên Ch̄ p Kim Cang, cùng v̄ i các v̄ Đ̄ Thích-Ph̄ m v̄ ng, tr̄ i T̄ Thiên v̄ ng cũng luôn b̄ o v̄, đ̄ ng th̄ i tiêu tr̄ năm t̄ i Vô gián và các nghī p ch̄ ng, kh̄ e m̄ nh s̄ ng lâu, không b̄ ch̄ t̄ ȳ u và ḡ p đ̄ ch b̄ nh, t̄ t̄ c̄ mong c̄ u đ̄ u đ̄ c thành t̄ u. Không còn các n̄ n quân thù gī c c̄ p, xâm l̄ n biên c̄ ng, chī n tranh lō n l̄ c, kī n t̄ ng hī m khích, đ̄ t̄ n̄ c đ̄i kém, h̄ n hán l̄ t̄ l̄ i, mà kh̄ p t̄ t̄ c̄ đ̄ u kh̄ i lòng t̄, xem nh̄ cha m̄.

B̄y gī b̄ -tát tên Ch̄ p Kim Cang, Đ̄ Thích-Ph̄ m v̄ ng, tr̄ i T̄ Thiên v̄ ng đ̄ ng đ̄ y ch̄ p tay, cung kính đ̄ nh l̄ Thích-ca Mâu-ni và b̄ ch Ngài r̄ ng: B̄ ch Đ̄c Th̄ Tôn! T̄ t̄ c̄ chúng con, đ̄ u đã đ̄ c nghe, công đ̄ c thù th̄ ng v̄ nh̄ ng b̄ n nguȳn và cũng đã th̄ y tâm đ̄ i t̄ bi r̄ ng sâu vô t̄ n c̄ a các Nh̄ Lai. Vì th̄ hôm nay chúng con ph̄ ng s̄, cung kính cúng đ̄ ng. B̄ ch Đ̄c Th̄ Tôn! B̄ t̄ c̄ n̄ i nào có kính đ̄i n̄ này và pháp Th̄ t̄ Ph̄ t̄ Danh Đà-la-ni l̄ u thông cúng đ̄ ng, cho đ̄ n biên chép, chúng con nh̄ t̄ đ̄ nh n̄ ng uy l̄ c Ph̄ t̄, cùng đ̄ n b̄ o v̄ qū c v̄ ng đ̄ i th̄ n, xóm thôn thành th̄, t̄ t̄ c̄ nam n̄, không đ̄ các kh̄, b̄ nh t̄ t̄ b̄ c bách, mà luôn an òn, l̄ ng th̄ c đ̄ y đ̄, tī n c̄ a đ̄ th̄ a. Chúng con báo đáp ân Ph̄ t̄ nh̄ v̄ y. B̄ ch Đ̄c Th̄ Tôn! Hôm nay tr̄ c̄ các Đ̄c Ph̄ t̄ Th̄ Tôn, chúng con l̄ p th̄: N̄ u nh̄ ng nḡ i nào nh̄ đ̄ n chúng con thì nên đ̄ c t̄ ng bài th̄ n chú này:

Đát đ̄i t̄ tha, a lữ ma, lữ đát la lữ, ma ma lữ lữ l̄, ha h̄ hê, ma ra ma ra ma ra, thô thô l̄, thô l̄, sa ph̄ ha.

T̄ t̄ c̄ nam n̄ lòng tin thanh t̄ nh̄, hō c là qū c v̄ ng, v̄ ng t̄ đ̄ i th̄ n, ph̄ t̄ ng th̄ n̄ th̄ tr̄ đ̄ c t̄ ng, cung kính cúng đ̄ ng bài th̄ n chú này, hī n đ̄ i s̄ đ̄ c s̄ ng lâu không b̄ nh, xa lìa các kh̄, sau khi m̄ ng chung không đ̄ a cõi ác, không còn lui s̄ t̄ đ̄ o l̄ n b̄ -đ̄, tùy ý sanh vào các cõi Ph̄ t̄ kia, ḡ p đ̄ c ch̄ Ph̄ t̄, ch̄ ng đ̄ c tức m̄ ng, đ̄ y đ̄ đ̄ nh hū. Nh̄ có nḡ i nào, b̄ các ch̄ ng b̄ nh s̄ t̄ rết yêu tà..., thì nên biên chép bài th̄ n chú này, mang theo bên

mình, sau khi lành b̄nh, đ̄t n̄i thanh t̄nh

B̄y gī b̄-tát tên Ch̄p Kim Cang, đ̄n tr̄c b̄y Ph̄t nhīu quanh ba vòng, đ̄nh l̄ t̄ng v̄, r̄i th̄a th̄nh r̄ng: Kính b̄ch ch̄ Ph̄t! Hôm nay vì mūn làm vīc l̄i ích cho nh̄ng chúng sanh trong đ̄i v̄ lai trì t̄ng kinh này, nên con tuyên thuȳt th̄n chú nh̄ sau. Cúi xin các Ngài r̄ lòng t̄ bi h̄ nīm cho con!

B̄y Đ̄c Nh̄ Lai khen b̄-tát r̄ng: Hay thay, hay thay! Chúng ta gia h̄ đ̄ ông tuyên thuȳt chú đà-la-ni, h̄u giúp nh̄ng nḡi ī đ̄i v̄ lai th̄ trì kinh này không ḡp các kh̄, th̄a m̄n mong c̄u.

Th̄ là b̄-tát Ch̄p Kim Cang thuȳt: Nam mô tát đa n̄m, tam mīu tam ph̄t đà n̄m, nam ma tát bà b̄t chīc ra, đát ra n̄m, đát đ̄i t̄ tha, án b̄t chīc l̄ b̄t chīc l̄, ma ha b̄t chīc l̄, b̄t chīc l̄ ba x̄ đã l̄ t̄n, tam ma tam ma, tam m̄n đa, a bát l̄ t̄ đ̄ ȳ t̄ đa, b̄t chī t̄ l̄, thêm ma thêm ma, bát ra thêm m̄n đ̄ mê, tát bà t̄i a đ̄i đã, lū lū lū lū, tát bà ȳ t̄ ma, a ph̄ t̄ l̄ t̄ noa n̄ xoa đã, tam ma đã m̄ t̄ noa, tam m̄ t̄ ra b̄t già ph̄ m, b̄t chīc ra, ba n̄m tát bà xá mê, bát lí b̄ l̄ t̄ đã, sa ha.

B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! N̄u ai cung kính th̄ trì danh hīu c̄a b̄y Đ̄c Ph̄t, nh̄ nghĩ công đ̄c b̄n nguȳn các Ngài, đ̄ng th̄i đ̄c t̄ng dīn nói chú này, con s̄ giúp h̄ m̄n nguȳn mong c̄u, không đ̄ thīu th̄n. Ai mūn ḡp con, h̄i v̄ thīn ác, thì nên chí thành biên chép kinh này, t̄o l̄p hình t̄ng b̄y Đ̄c Nh̄ Lai và t̄ng b̄-tát tên Ch̄p Kim Cang, n̄i m̄i t̄ng thân đ̄t xá-l̄i Ph̄t, chí thành dâng cúng ph̄m v̄t thanh t̄nh nh̄ đã nói trên. K̄ đó cung kính l̄ bái nhīu quanh, kh̄i lòng t̄ bi đ̄i v̄i chúng sanh, th̄ tám trai gīi, m̄i ngày ba l̄n t̄m r̄a s̄ch s̄, thay y ph̄c m̄i; t̄ ngày m̄ng tám cho đ̄n m̄i l̄m, m̄i ngày trì t̄ng trăm l̄ tám bīn đ̄i th̄n chú này, tâm không tán lōn, thì con s̄ hīn đ̄n trong gīc m̄ng, cùng nhau nói chuȳn, giúp h̄ m̄n nguȳn m̄i s̄ mong c̄u.

Nghe nói nh̄ th̄, các v̄ b̄-tát đ̄ng khen nḡi r̄ng: “Hay thay, hay thay! Đây Ch̄p Kim Cang, ông th̄t khéo nói chú đà-la-ni không th̄ nghĩ bàn”. B̄y Đ̄c Nh̄ Lai cũng tán thán r̄ng:

“Chúng ta b̄o v̄ th̄n chú mà ông đã tuyên nói ra, vì mūn giúp cho chúng sanh an l̄c, m̄n m̄i mong c̄u, nên không đ̄ cho bài th̄n chú này bīn m̄t đ̄i”. Do đó b̄y Ph̄t b̄o các B̄-tát, Đ̄ Thích-Ph̄m v̄ng, T̄ Thiên v̄ng r̄ng: “ Hôm nay chúng Ta phó thác b̄n kinh và th̄n chú này h̄t cho các ông. Vào th̄i v̄ lai, năm trăm năm sau, chánh pháp s̄p đ̄i t̄, các ông c̄n ph̄i b̄o v̄ gī gìn. Uy l̄c kinh này th̄t là vô cùng, đem l̄i l̄i ích cũng r̄t to l̄n, đ̄i t̄ tr̄ t̄i l̄i, giúp tr̄n nguȳn lành. Các ông nh̄ kĩ, ch̄ trao kinh này cho các chúng sanh t̄i nhīu ph̄c m̄ng, ch̄ bai chánh pháp, xem th̄ng hīn thánh, đ̄n đ̄n giáo pháp mau chóng hōi đ̄i t̄.”

B̄y Ph̄t ph̄ng đ̄ng phó chúc đã xong, th̄y đ̄i chúng đây thành t̄u tu t̄p, c̄ duyên đ̄y đ̄, tâm không nghi nḡ, nên līn tr̄ v̄ c̄i n̄c c̄a mình, không còn xūt hīn n̄i tòa báu n̄a.

B̄y gī A-nan t̄ tòa đ̄ng đ̄y, đ̄nh l̄ chân Ph̄t, ḡi ph̄i ch̄m đ̄t, ch̄p tay cung kính, b̄ch Đ̄c Ph̄t r̄ng: “B̄ch Đ̄c Th̄ Tôn! Kinh này tên gì, chúng con cung kính ḡi nh̄ th̄ nào?”

Ph̄t b̄o A-nan: “ Kinh này đ̄c ḡi b̄ng nhīu tên là: Th̄t Ph̄t Nh̄ Lai ̄ng Chánh Đ̄ng Giác b̄n nguȳn công đ̄c, Văn-thù-s̄-l̄i s̄ v̄n, D̄c S̄ L̄u Li Quang Nh̄ Lai b̄n nguȳn công đ̄c, Ch̄p Kim Cang b̄-tát nguȳn ȳu kì, T̄nh tr̄nh t̄ thīt nghīp ch̄ng, S̄ h̄u nguȳn c̄u giai đ̄c viên m̄n, Th̄p nh̄ đ̄i t̄ng nḡ phát nguȳn h̄ trì. Ông nên kính ḡi các tên nh̄ th̄.”

Nghe Ph̄t Th̄ Tôn nói kinh này xong, các đ̄i b̄-tát, các hàng thanh văn, tr̄i r̄ng đ̄c-xoa, th̄n càn-thát-bà, th̄n a-tu-la, th̄n ȳ t̄-l̄-trà, th̄n kh̄n-na-la, ma-h̄u-la-già, nhân và phi nhân vui m̄ng tin nh̄n, cung kính th̄c hành.

Nam-mô D̄c S̄ h̄ i h̄ i Ph̄ t b̄ -tát (3 l̄ n)

Nh̄ Lai Đ̄nh L̄c L̄u Li Quang th̄n chú:

Đát đ̄i t̄ tha, c̄ mê c̄ mê, khánh ni mê n̄ hí, m̄ t đ̄ m̄ t đ̄, tát đa đát tha, ȳ t đa tam ma đ̄ a, át đ̄ s̄ t sĩ đ̄, át đ̄ m̄ t đ̄, ba l̄ ba ph̄, pha thâu đ̄ n n̄, tát bà ba ph̄ na th̄ dã, b̄ t th̄ b̄ t đ̄, x̄ ng đ̄p m̄ m̄ c̄ m̄, ph̄ t đ̄ t khí đát la, bát lí thâu đ̄ n n̄ đ̄m mê, nê đ̄m mê, mê l̄ mê l̄, mê lô thi kh̄, l̄ tát bà ca la, m̄ t l̄ t đ̄, ni bà s̄ u n̄, b̄ t đ̄ tô b̄ t th̄, ph̄ t đ̄a át đ̄ s̄ t sá nê na h̄ t l̄ t xoa đ̄ mê, tát bà đ̄ bà, tam mê át tam mê, tam m̄ n noa, hán lan đ̄ mê, tát bà ph̄ t đ̄a b̄ đ̄ tát đ̄ a, thêm mê thêm mê, bát l̄ t thêm mê, m̄ n đ̄ mê, tát bà ȳ đ̄ ba, đ̄ t bà tát bà tì hà đ̄ i dã, tát bà tát đ̄ a, nan ḡi, bô lan nê, bô lan nê, bô lan dã mê, tát bà a xá, b̄ l̄ u li dã bát l̄ t đ̄ bà tê, tát bà ba ph̄, tr̄ c đ̄ ng ȳ t l̄ sa ha (3 l̄ n).

D̄c S̄ quán đ̄nh th̄n chú:

Nam mô b̄ c già ph̄ t đ̄, b̄ sát x̄ lữ l̄ thích l̄ u li, bát l̄ t bà, át ra xà dã, đát tha ȳ t đa dã, a ra hát đ̄ tam mī u tam b̄ t đ̄a dã, đát đ̄i t̄ tha, án b̄ sát th̄, b̄ sát th̄, b̄ sát x̄, tam m̄ t ȳ t đ̄ toá ha (7 l̄ n).

M̄ k̄t, m̄ k̄t m̄ c̄ oan k̄t
Nghĩ̄ p ch̄ ng bao đ̄i đ̄u m̄ h̄t,
R̄a s̄ ch lòng tr̄n, phát tâm thành kính
Đ̄i tr̄ c Ph̄ t đ̄i c̄ u xin m̄ k̄t
Đ̄ng ph̄ ng Ph̄ t, Đ̄ng ph̄ ng Ph̄ t
Tiêu tai s̄ ng th̄, Đ̄ng ph̄ ng Ph̄ t
Tùy tâm mãn nguȳn Đ̄ng ph̄ ng Ph̄ t
***

M̄ i hai đ̄i t̄ ng D̄c-xoa
Giúp Ph̄ t tuyên đ̄ ng, ch̄ ng s̄ c gút tên
Tū nguȳn đ̄u đ̄ c viên thành
Oan nghĩ̄ p đ̄t s̄ ch, ph̄ c th̄ mãi kh̄ ng ninh.

Tâm kinh Ma-ha Bát-nhã ba-la-m̄ t-đa

Khi b̄-tát Quán T̄ T̄i th̄ nh̄ p trí hū giác nḡ sâu xa līn th̄ u sū t năm ūn đ̄u không, v̄ t qua t̄t c̄ kh̄ n̄n.

Này Xá-l̄i-t̄! S̄ c ch̄ ng khác không, không ch̄ ng khác s̄ c; s̄ c t̄ c là không, không t̄ c là s̄ c; th̄, t̄ ng, hành, th̄ c cũng l̄i nh̄ v̄y. Xá-l̄i-t̄! T̄ ng không c̄a các pháp, không sanh không dīt, không nh̄ không s̄ ch, không thêm không b̄t. Vì th̄ trong chân không, không có s̄ c, th̄, t̄ ng, hành, th̄ c; không có sáu giác quan là m̄t tai mũi l̄i thân ý, không có sáu đ̄i

t̄ng c̄a giác quan là màu s̄c, âm thanh, mùi h̄ng, v̄n m, c̄nh xúc ch̄m và pháp; không có m̄i tám ch̄ng lōi c̄a các pháp, t̄nh ch̄ng lōi thūc v̄ m̄t, cho đ̄n nh̄ng ch̄ng lōi thūc v̄ ý th̄c; không có vô minh, cũng không có s̄ ch̄m đ̄t vô minh; cho đ̄n không có già ch̄t, cũng không có s̄ ch̄m đ̄t già ch̄t; không có b̄n chân lí kh̄p đīt đ̄o; không có trí, cũng không có ch̄ng đ̄c, vì không có ch̄ ch̄ng đ̄c v̄y. B̄-tát n̄ng vào trí hū giác nḡ mà tâm không ngăn nḡi. Vì tâm không ngăn nḡi, nên không s̄ h̄i, xa lìa nh̄ng v̄ng t̄ng sai l̄m, đ̄t đ̄n Nīt-bàn tuȳt đ̄i. Các Đ̄c Ph̄t trong ba đ̄i đ̄u n̄ng theo trí tū giác nḡ mà đ̄t đ̄n Vô th̄ng chánh đ̄ng chánh giác.

Cho nên ph̄i bīt, trí hū giác nḡ là chú có th̄n l̄c l̄n, là chú phóng ánh sáng l̄n, là chú vô th̄ng, là chú siêu vīt, th̄t có năng l̄c đīt tr̄t t̄t c̄ kh̄n̄n. Cho nên ta nói th̄n chú Trí tū giác nḡ r̄ng: **Ȳ t̄ đ̄, ȳ t̄ đ̄, ba la ȳ t̄ đ̄, ba la tăng ȳ t̄ đ̄, b̄ đ̄ tát bà ha.**

Th̄n chú tiêu tr̄ tai n̄n, ḡp đ̄c đ̄m lành:

Nam mô tam m̄n đ̄a m̄ t đ̄a n̄m, án bát ra đ̄ h̄ xa giá, ta n̄ng n̄m đ̄t đ̄i t̄ tha, án kh̄ kh̄, kh̄ h̄, kh̄ h̄, h̄ng h̄ng, nh̄ p ph̄ ra, nh̄ p ph̄ ra, bát ra nh̄ p ph̄ ra, bát ra nh̄ p ph̄ ra, đ̄ sát s̄, đ̄ sát s̄, sát trí r̄, sát trí r̄, ta ph̄n tra, ta ph̄n tra, ph̄n đ̄ cá, th̄ t r̄ dū ta bà ha (3 l̄n)

N̄m danh h̄i u Ph̄t

Nguȳn ngày an lành đêm an lành,

Đêm ngày sáu th̄i đ̄u an lành

T̄t c̄ các th̄i đ̄u an lành

Xin nguȳn t̄ bī luôn gia h̄

Nam-mô Đ̄c S̄ L̄u Li Quang V̄ng Ph̄t (21 l̄n)

Nam-mô Thīn Danh X̄ng Cát T̄ng V̄ng Ph̄t (7 l̄n)

Nam-mô B̄o Nguȳt Trí Nghiêm Quang Âm T̄ T̄i V̄ng Ph̄t (7 l̄n)

Nam-mô Kim S̄c B̄o Quang Dīu H̄nh Thành T̄u Ph̄t (7 l̄n)

Nam-mô Vô ũ u T̄i Th̄ng Cát T̄ng Ph̄t (7 l̄n)

Nam-mô Pháp H̄i Lôi Âm Ph̄t (7 l̄n)

Nam-mô Pháp H̄i Th̄ng Hū Du Hí Th̄n Thông Ph̄t (7 l̄n)

Nam-mô Nh̄t Quang Bīn Chīu b̄-tát (3 l̄n)

Nam-mô Nguȳt Quang Bīn Chīu b̄-tát (3 l̄n)

Nam-mô Ch̄p Kim Cang b̄-tát (3 l̄n)

Nam-mô Đ̄c S̄ h̄i h̄i Ph̄t B̄-tát ((3 l̄n)

SÁM KH̄ TH̄

Cúi đ̄u đ̄nh l̄ Đ̄i Đ̄o S̄,

Đ̄n đ̄t chúng sanh v̄ cõi T̄nh

Con nay phát nguȳn, nguȳn v̄ng sanh

Xin Đ̄c T̄ Bī th̄ng tīp nh̄n.

Đ̄ t̄ chúng con, vì c̄ b̄n ân, kh̄p cùng ba cõi, h̄t th̄y chúng sanh trong toàn pháp gīi, c̄ u đ̄o B̄-đ̄, Nh̄t th̄a vô th̄ng, chuyên tâm trì nīm A-di-đ̄a Ph̄t, danh thâu muôn đ̄c, mong sanh T̄nh đ̄.

Nh̄ng vì chúng con ph̄c m̄ng nghīp dày, ch̄ng sâu hū c̄n, tâm nhīm đ̄ tăng, đ̄c T̄nh khó thành. Nay đ̄i tr̄c Ph̄t, nắm vóc thīt tha, m̄t lòng bày t̄, chí thành sám h̄i. Con

và chúng sanh, t̄ đ̄i vô th̄ cho đ̄n hôm nay, ch̄ng bīt tâm này v̄n th̄ng thanh t̄nh, v̄ng kh̄i tham đ̄c, sân h̄n si mê, nhīm ô ba nghīp, t̄o vô l̄ng t̄i, k̄t vô biên oán. Nh̄ng t̄i nh̄ th̄, nguȳn đ̄u tiêu dīt. T̄ nay v̄ sau, chúng con l̄p nguȳn, xa lìa pháp ác, l̄i không t̄o thêm, siêng tu Thánh đ̄o, th̄ không lui s̄t, th̄ thành Chánh giác, th̄ đ̄ chúng sanh.

Đ̄c A-di-đà dùng s̄c t̄ bi và s̄c đ̄i nguȳn, ch̄ng bīt lòng con, th̄ng t̄ng đ̄n con, gia h̄ cho con. Đ̄ lúc Thīn quán, hōc trong gīc m̄ng, đ̄c đ̄ng cha lành, r̄i nhūn cam l̄ trên đ̄nh c̄a con, phóng ánh sáng lành chīu đ̄n thân con, dūi cánh tay vàng xoa đ̄u chúng con, hōc dùng y báu đ̄p thân th̄ con, khīn cho t̄i ch̄ng t̄ đ̄i vô th̄ chóng t̄ đ̄t tr̄, căn lành tăng tr̄ng, phīn não chóng không, vô minh chóng phá, dīu tâm viên giác b̄ng nhiên khai nḡ, cõi Th̄ng T̄ch Quang luôn đ̄c hīn tīn. Đ̄n lúc lâm chung, t̄ bīt gī kh̄c, thân không b̄nh kh̄ ách n̄n, tâm không tham luȳn mê l̄m, toàn thân th̄ thái, chánh nīm hīn tīn, ung dung b̄ thân, nh̄ vào Thīn đ̄nh.

Ngay lúc b̄y gī T̄ ph̄ Nh̄ Lai cùng Quán Th̄ Âm và Đ̄i Th̄ Chí, t̄t c̄ Thánh chúng phóng quang tīp đón, đ̄a tay đ̄t dịu, l̄i thêm vào đó l̄u gác tràng phan, nh̄c tr̄i h̄ng l̄ cùng hīn đón nghinh, c̄nh đ̄p Tây ph̄ng, hīn bày tr̄c m̄t, khīn cho chúng sanh, k̄ th̄y nḡi nghe, vui m̄ng c̄m thán, phát tâm B̄-đ̄. B̄y gī thân con nḡi đ̄i kim cang, bay theo sau Ph̄t, trong khōng nháy m̄t, sanh vào hoa sen n̄i ao b̄y báu c̄i C̄c L̄c. Hoa n̄ th̄y Ph̄t và các B̄-tát, đ̄c nghe pháp âm, ch̄ng Vô sanh nh̄n, trong khōng sát-na h̄u c̄n ch̄ Ph̄t, đ̄c Ph̄t th̄ kí. Đ̄c th̄ kí r̄i, trong con thành t̄u ba thân b̄n trí, năm nhãn sáu thông, vô l̄ng trăm ngàn môn đà-la-ni. Sau đó không lìa cõi n̄c An D̄ng, hīn tr̄ Ta-bà, phân thân vô s̄ đ̄n kh̄p m̄i ph̄ng, dùng s̄c th̄n thông, t̄ t̄i vô nḡi không th̄ nghĩ bàn, l̄p các ph̄ng tīn đ̄ thoát chúng sanh xa lìa phīn não, tâm đ̄c an tĩnh, đ̄ng sanh Tây ph̄ng, tr̄ng ngôi B̄t thoái.

Th̄ gian vô t̄n, th̄ gīi vô t̄n, nghīp và phīn não t̄t c̄ vô t̄n, nguȳn l̄n c̄a con cũng th̄t vô t̄n. Nguȳn dùng t̄t c̄ công đ̄c l̄ Ph̄t, phát nguȳn tu trì, h̄i h̄ng đ̄n kh̄p các loài h̄u tình, báo đáp th̄y b̄n ân, giúp nhūn c̄ ba cõi, pháp gīi chúng sanh đ̄ng thành Ph̄t đ̄o.

H̄I H̄NG

T̄ng kinh, l̄ Ph̄t, nīm h̄ng danh
Đ̄c bao công đ̄c, h̄ng chúng sanh
Xin cho t̄t c̄ cùng chung h̄ng
Mai sau An D̄ng nguȳn viên thành
Ba ch̄ng đ̄t tr̄ phīn não h̄t
Tū tâm sáng t̄ đ̄c t̄nh thanh
Nguȳn ý sanh v̄ mīn C̄c L̄c
Đài vàng chín ph̄m m̄ cha lành
***

Hoa sen v̄a n̄ th̄y Nh̄ Lai
Ch̄ng đ̄c Vô sanh th̄t ch̄ng sai
B̄-tát b̄t thoái cùng t̄ h̄i
K̄t thành b̄n t̄t nḡ liên đài.

T̄ QUI

Con v̄ n̄ ng t̄ a Ph̄ t
C̄ u nguȳ n cho chúng sanh
Th̄ nh̄ n đ̄ c đ̄ o l̄ n
S̄ m phát tâm vô th̄ ng (1 l̄ y)
***

Con v̄ n̄ ng t̄ a pháp
C̄ u nguȳ n cho chúng sanh
Th̄ u hī u đ̄ c giáo pháp
Trí tū nh̄ bī n l̄ n (1 l̄ y)
***

Con v̄ n̄ ng t̄ a T̄ng
C̄ u nguȳ n cho chúng sanh
Th̄ ng nhī p c̄ muôn loài
T̄ t c̄ không ngăn nḡ i (1 l̄ y)